

вихме условното, споредъ което му бройхъ 500 л., а за другата сума слѣдъ отпечатванието на книгата да му дамъ една полица за 31 день. Въ условното той се задължаваше да отпечата по три коли въ седмицата. Презъ 2—3 седмици въ началото печаташе по двѣ коли, послѣ по една, а презъ м. Авг. съвършено спрѣ, като се извиняваше, че нито хартия ималъ, нито пари за да купи. Въмѣсто да го протестирамъ, помолихъ г-на Шопова да ме олесни още съ 1000 л. и съ една подписана отъ него полица, взехъ отъ Отом. Банка тѣзи сума, предадохъ я на 30-й Авг. срещу расписка на печатара Шимачека, който почна да продължава и едвамъ въ средата на м. Дек. книгата биде отпечатана, а сжщеврѣменно била и осждена на вѣчна погибель и никогашъ бѣлъ свѣтъ да не види.

Председателя на св. Синодъ дядо Григорий и Софійския дядо Мартенія сполучили да узнаятъ, че било писано нѣщо и за тѣхното мнѣние, та рѣшили да употребятъ всевъзможни срѣдства за да конфискуватъ книгата. На 18 Декемврий когато тя не бѣше още свързана, единъ старши жандаринъ отишелъ въ печатницата, поискалъ единъ екземпляръ, нѣ като не му дали, той попиталъ гдѣ живѣе издателя на книгата. На 19-й получихъ чрѣвъ единъ жандаринъ отъ п. инспектора на полицията г-на Н. Груева, картичка въ която ми пишеше слѣдующето: „Ваша ми отъ Копривщица ми пише, да ви попитамъ, печати ли се книгата, за която прѣди двѣ години събрахте спомоществатели, защото питали священниците. Моля, явете ми, ако обичате да му отговоря“. А пъкъ жандарина настояваше или да отговорѣ сжщеврѣменно, или да се представѣ въ градоначалството.

Всичкиѣ усилия на нашиѣ старци въ този случай останахъ безплодни, защото правителството отказа да удовлетвори желанието имъ и да конфискува такава една историческа книга. Нѣ тѣ не се отчаяхъ. Преди да се видѣ съ г-на Груева, срещнахъ се съ г-на Д. В. Македонски, искренъ мой приятель, сжщо приятель и на дѣдо Григория. Македонски ми яви, че преди единъ день се виждалъ съ Григория, отворилъ се въпросъ за книгата и послѣдний му казалъ, че *на тази книга ходъ не трѣбва да се даде*.

На 21-й издадохъ три полици за 1500 л. на печатара Шимачека и въ това врѣме имаше 600 екз. свързани, които Шимачекъ ми каза да вдигна за да се отвори мѣсто въ кан-